BRENKALA

LIRA

je eno najstarejših glasbil s strunami, ki danes simbolizira in označuje glasbene prireditve. Na liro so izvajalci igrali s prsti, tako da so brenkali po strunah.

HARFA (harfist)

je staro in dragoceno strunsko glasbilo, ki je še dandanes razširjen kot solistični in orkestrski inštrument. Ima zelo velik tonski obseg. Strune so zaradi boljše preglednosti obarvane modro in rdeče. Harfa ima tudi pedala, s katerimi je mogoče tone posameznih strun zvišati.

KITARA (kitarist)

je najbolj znan inštrument s strunami. Namenjena je solističnemu igranju ali pevskim in instrumentalnim spremljavam. Slišimo jo tudi v raznih instrumentalnih sestavah. Ni pa inštrument simfoničnega orkestra.

Zgradba kitare:

vrat, vijaki za uglaševanje strun, prečke na ubiralki, ubiralka s šestimi strunami, resonančni trup z odprtino, kobilica

(glej DZ)

GODALA

Družina godal je dobila svoje skupno ime po <u>načinu igranja z lokom</u>, s katerim izvajalec <u>vleče ali gode</u> po strunah. Od tod tudi slovensko ime **GOSLI**.

Glede na strune lahko godala uvrstimo tudi med strunska glasbila. V družino spadajo <u>štirje instrumenti</u>, ki so na videz enaki, ločijo se po velikosti. **Manjši kot je instrument**, **višje zveni**.

<u>Družino sestavljajo</u>:

- o VIOLINA,
- o VIOLA,
- o VIOLONČELO,
- o KONTRABAS.

Sestavni deli godal:

resonančno telo, vrat, 4 strune, kobilica, zvočnici, vijak za uglasitev strun, polž, lok

VIOLINA (violinist)

zveni <u>najbolj visoko</u> in je <u>najmanjši instrument med godali</u>. Njena zvočna barva je svetlejša.

VIOLA (violist)

<u>zveni nekoliko nižje</u> in je <u>večja od violine</u>. Njena zvočna barva je temnejša.

VIOLONČELO (violončelist ali čelist)

je <u>tretje godalo po velikosti</u>, nanj se igra sede.

KONTRABAS (kontrabasist)

je največje godalo po velikosti z najnižjim tonskim obsegom.

(Glej DZ)